Klawweri meister, kes haigusse lábbi ihho ja waimo polest jo nódraks lainud, ei sanud vettisse juttust arru, mótles, et ta ehk wahhest head tahhab sowida. Agga naesterahwa jutto järrele moistis minno sóbber warsi kawwalust árra, küssis: Ons teil selle klawweri meistri käest middagi pärrida? Pettis ehmatas. Klawweri teggiale ütles mo sóbber: Meie olleme sóbrad selle mehhega, kes pari aasta eest teie jures ellas, — nimmetas mo nimme ja räkis minnust mónda muud. Oh Jummal! óhkas klawweri teggia, ma tahhan teile räkida. Se herra on mulle selle klawweri peále 40 rubla laenand, ja ma ei joua temmale árramaksta, ennego klawweri ollen árramünud. Nüüd ta tahhab sedda tühja hinna eest sada, ehk lubbab auksjoni peále anda. Siis same óigeks, ütles mo sóbber, ma ollen tulnud teie jure üht klawwerit tellima ja tahhan teile hea melega ühhe ossa ette maksa. Siin on 40 rubla, et woite selle mehhega tassa sada. Teine sai omma rahha ja piddi omma teed minnema. Siis räkis mo sóbber, et ta minno sanna peále omma sakste jures tellinud 100 rubla ette maksmisseks, et ta woiks tóle hakkata, ja andis ka need 60 rubla ta kätte. Se klawwer piddi 150 rubla wäärt tehtud sama.

Klawweri meister kulas ja ei lausund sanna, agga silma wesst jookšis möda palgid mahha. Mo sóbber läks árra, agga röóm ja ónnistamissed jäid maiasse. Sesuggune árraminneminne on tóeste ónnistus! Oh et iggaüks meie seast ükskord sestsinnatsest mailmast nenda árra saaks mindud.

Monne hea náddala pärrast olli klawwer seál, kuhho sedda tellitud, olli hopis illusam ja parrem kui olli arwatud. Tännolik meel ja röóm ollid jo tó jures abbiks ja nóuks olnud. Ta sai omma 50 rubla ja 30 rubla weel peále sedda. Sedda römo!

Selsammal óhtul olli nende sakste jures suur wóeraspiddo, ja uus klawwer piddi omma healt kuulda andma. Ja et iggaüks sedda 200 rubla wäärt ütles ollewad, siis